

סרוסי, סרוסי וסרוסי

הזמר הצעיר המפורסם אינו חדל לדבר על עצמו בגוף שלישי. במישרו שבו הוא מעסיק עשרות עובדים. הוא מנהל

גדול מאחרי מכתבה ענקית, לימינו סוללת טלפונים ולשמאלו פעמון חשמלי המאפשר פתיחת הדלת לחדרו. הקירות מכוסים פלאקאטים של ניסים טרוסי בכל הגדלים ובכל המצבים (למטה). אשתו, אתי, משיבה על אלפי מיכתבייה המעריצים שמגיעים, באופן אישי.

לסתי לעשות הכל לבד. הקלטתי תקליט טון, ומכרתי אותו מידליד. התקליטון נחטף והיה מושמע כל הזמן במועדונים שבהם הופעתי. ראיתי שזה הולך טוב. אז שלחתי לרדיו, כמו שכולם עושים. הרדיו החרים אותי, אז החלטתי לעשות מיעדפיזמונים פרטי.

הוצאתי מאריד'נגן, ואני מאחל לכל זמר למכור כמו שאני מכרתי. חמישים אלף עותקים. אפילו לא אחד פחות. התקליטים וההופעות עוררו בציבור את השאלה מי זה סרוסי, מה זה סרוסי, איפה אפשר להזמין את סרוסי. ראיתי שזכה, אז פתחתי מישרד, כדי לעבוד על עצמי. היום אני מעסיק עשרות עובדים; נהר גים, מזכירות, אשת יחסיציבור, כתוב דיאלוגים, נגנים, ויש לי להקות וזמרים שלהם אני דואג באופן אישי. אני לא צובר כסף, אני עובד עם כסף. וכסף בא אל כסף, זה ברוך.

„הייתי מקים תחנת-שידור“

סרוסי הוא איש-עסקים. תפקידו של סרוסי הוא לקדם את סרוסי, ומי שר אומר סרוסי סוחר, מרמה את עצמו. מה יש, ירון לונדון, כשהוא רוצה לעשות כסף, לא משתתף בהקראת פירסומות? שלמה ארצי, כשרצה לזכות במקום ראשון בפסטיבל-הזמר בשנה שעברה, לא כתב ברוך ג'מילי? אז סרוסי יודע לפתח לשיר, וגם יודע לכתוב. זה חוקי בהחלט. אני אישית, אוהב שכל הזמרים יקליטו. העיקר שיפסיקו לבלבל את המוח סרוסי שמרוסי. אני לא נגבתי מאף אחד, יש לי קהל שלי, ואם שלמה ארצי שר טשרניחובסקי ומבקשים דווקא סרוסי שיקבלו את זה כעובדה. ממני לא מבקשים טשרניחובסקי, ואני גם לא שר את זה. אני נותן לקהל בדיוק מה שהוא אוהב. את אשתי, אתי, הכרתי במועדון קליפ-סו. היא היתה מעריצה שלי. אחרי שנה שיצאנו, התחתנו. כל רמלה ורחובות היו בחתונה שלי. זאת היתה חתונה-ענקית. כולם באו להשתתף בשימחת.

להיטון כתב עלי שהסתבכתי. הם עוד לא יודעים לאיזו צרה הם הכניסו את עצמי. אני תובע אותם עכשיו על הוצאתי דיבה, על סך 100,000 אלף לירות. שידעו מה זה לכתוב שקרים על סרוסי. אני בן אדם ישר, ואני לא מוכן שיקלקלו לי את מה שבניתי לי במאמצים כליכך גדולים. בכלל, אני מתכוון להוציא חוברת על ניסים סרוסי. החוברת הזאת תספר לי קהל הרחב כל מה שהוא רוצה לדעת על סרוסי, מהילדות ועד עכשיו. החוברת תכיל לול מילים של שירים, ואת הסיפורים שמאחורי כל שיר, ותמונות והכל. אם הייתי יכול לתקם תחנת-שידור משלי, גם את זה הייתי מקים, ומשמיע שם תקי

ליטים שלי. כי הרי זה מה שהקהל רוצה לשמוע. אני עומד גם להוציא חולצה לשוק עם תמונה של סרוסי וחתימה שלי. שהמער ריצים שלי יוכלו להרגיש שאני קרוב אליהם.

„שור זה לא תת-תרבות“

אפשר להגיד שסרוסי הוא איש בעל יוזמה גדולה מאוד, ואם אני אומר משהו, אני אוהב לקיים אותו. כי זאת ה' תדמית שיצרתי לי ואני לא זז ממנה. ניסים סרוסי זה שם שמפחיד את בעלי העסקים. הם בטוחים שאני עושה מיליון גים, אבל כמה אני עושה באמת. אני יכול לגלות רק לאשתי ולפילגש שלי. כן, יש לי הרבה ידידות והרבה מעריצות. כן ירבו. הן לא מפסיקות לצלצל למישרד ולרבוץ פה שעות. אני מקבל אלפי מכתבי מעריצות, ואשתי עונה על כולם באופן אישי. היא לא עובדת בחוץ, יושבת בבית, אופה עוגות ומנקה. אין שום צורך שהיא תעבוד בחוץ, ואני אוהב בבית הרגשה של בית.

אני יודע שהבאתי השפעה אירופית לי פיוזמן הישראלי. יש לי תוכניות גדולות, אירופה מחכה לי — ואולי גם אמריקה. אבל מה שברור, לא המועדונים היהודיים שם. אני לא הולך לשיר להם את הבה נגילה. אני מחפש קאריירה בינלאומית, ואין שום סיבה שלא אניע לזה.

בינתיים, ההצלחה לא סיחררה אותי. אני גר בדירת-שיכון של עמידר, מחזיק אומרי גם שתי מכוניות מדגם אימפלה. הרבה אנשים מתפרנסים ממני, כי אני זקוק לי צוות בשביל לקיים את מעמדי. אבל יש את אותם החברים, ואני יושב באותו הר קפה. בינתיים אני לא מתכוונן לשנות שום דבר בדרייהחיים שלי.

כעת אני מכין הפתעה לכל עורכיה-תוכניות. אני מקליט שיר של זלמן שור, הנשיא המנוח, עם מנגינה שלי, והשיר אומר:

יש אדם והוא ים
כה סוער ומרתח
יש אדם כאבם
כה שליו ומשכית.

ואני רוצה לראות אותם אומרים על שיר של זלמן שור שזה תת-תרבות.

